

Bag visiret

Viktor Engkjær Medlem nr. 216-29

Viktors motorcykler

Viktor begyndte at køre motorcykel i 1955. Han tog kørekort i 1948 - Først til bil og efter endnu 2½ time på den 2-hjulede havde han nu kort til begge køretøjer. En køretime kostede dengang 10 kr. i timen, så hele molevitten kostede 200 kr. i alt, fortæller Viktor. Han fik selv "rodet" pengene sammen. Dengang var der ikke noget med, at forældrene gav sine børn et kørekort - ej heller tilskud til et. Nej, Viktors far var "vild" over, at han smed penge ud til sådan noget - et kørekort var spild af penge, mente faderen.

Sin første motorcykel fik Viktor i 1955. Det var en **NSU Konsul 500 ccm** - en slæber, siger Viktor. På den var den unge mand og Grethe bl.a. på ferie i Frankfurt am Main - sov i 2 mands telt uden bund, som det var dengang. NSU'en var godt læsset til ferien - den var pakket overalt. "Det var ikke gået i dag" griner Viktor. NSU'en havde Viktor til 1960 og kørte på den frem og tilbage på arbejde. Da ægteparret fik børn, blev motorcyklen skiftet ud med bil, som hos mange andre familier. Og først da børnene var flyttet hjemmefra, kom et 2-hjulet køretøj på banen igen - og i 1989 købte Viktor en **Honda 500 Four**. Den blev købt under en ferie i Sønderjylland til en pris af 4000 kr. Det køb var ikke helt til Grethes tilfredsstillelse, fortæller Viktor, og hun havde nu ikke længere lyst at være med, når han kørte mc.

Honda'en havde han i ca. 10 år. Herefter købte han en helt ny **Dorton XT 250-16** - "kineseren" til 9000 kr. Grethe fik nu igen lyst til at sidde bagpå, og hun var herefter med til nogle træf bl.a. på Gl. Marvede Skole. Efter et par år på Kineseren skiftede Viktor i 2011 til sin

Bag visiret

nuværende motorcykel en **Honda CX 500 Custom**.

Viktors liv

Landmand

Viktor er fra Sønderjylland, ca. 5 km fra Arnum (sommertræf 2006!) Forældrene havde en lille gård, hvor Viktor hjalp til. Han gik i skole til og med 7. klasse og fortæller, at han arbejdede hjemme på forældrenes gård, indtil han kom ud at tjene som karl på en gård i 1949. Det var ved en af hans fars gamle krigskammerater fra 1914.

Efter 1 år som karl tog Viktor på Ollerup Gymnastikhøjskole ved Niels Bukh (grundlægger af Danmarks første gymnastikhøjskole). Her dyrkede han sport i et halvt år, og blev så indkaldt som soldat og gjorde tjeneste ved Civilforsvaret i Haderslev (i 10 mdr). Da han nu var i området fik han senere arbejde på en stor gård i Haderslev og var der, indtil han igen tog hjem for at arbejde på den fædrene gård.

Viktor kan huske alle årstallene og også, hvilken tid på året det var - imponerende! (red.)

Postbud

Men Viktor ville lave noget andet, end være karl og landmand. Han var lidt misundelig på postbuddet, der kom hos forældrene. Posten var en fri fugle og havde det godt - og det ville Viktor også! Han søgte job som post overalt, men kunne ikke få ansættelse - undtagen i København! Så i oktober 1952 tog Viktor med sin lille kuffert 4-toget til København. Han var lidt stor i "slawet" og tog en taxa hen til Hovedpostkontoret - der lå 100 m fra Hovedbanegården .... Det har han grinnet af mange gange.

Bag visiret

Viktor blev postbud og boede i starten på Missionshotellet i Istedgade. Han var post i 3½ år og søgte herefter ind til et vagtselskab, hvor han var i 1½ år. Det var natarbejde, og for at slippe for det kom han til at køre lastbil ved en vognmand.

Lastbilchauffør

Viktor fortæller, at han kørte ved et par vognmænd i ca. 10 år og kørte med alt muligt - byggematerialer, jord, grus, og skrald. Det var hårdt, som meget andet arbejde på den tid, på- og aflæsning med håndkraft, for tippeladet var kun i sin vorden på den tid, fortæller Viktor.

Skraldemand

I starten var der ikke poser til skrald - der var skraldespande. Men da poserne kom, kørte han bl.a. med skraldeposer i Herlev i 18 år og i Gentofte i 9 år. Så blev han servicemand inden for skrald, hvor han ordnede containere og tog sig af det uafhængede. Da Viktor stoppede, gik firmaet "nedenom og hjem" - "Ja, sådan går det, når man stopper", siger Viktor og griner.

Viktor blev pensioneret, da han var 65½.

Viktor i dag

Til daglig er Viktor oppe ved 7 tiden. Han bor i Gladsaxe og efter nogle års sygdom er hans kone Grethe desværre død her i starten af november 2014.

Cykelmekaniker

Viktor siger, at han som pensionist ikke laver så meget. Han har en lille værksted i kælderen, hvor han reparerer cykler for dem, der kender ham. Der er ikke så meget at lave, som der har været - men han tjener dog en lille skilling. I starten satte han et skilt op i Aktivitets klubben, og så har det spredt sig fra mund til øre - og på et tidspunkt havde han en ret stor kundekreds -

Bag visiret

mest damer, fortæller Viktor. "De skal have lappet cyklen, for mændene gider ikke - eller kan ikke" griner Viktor og fortsætter: "Men det er også i orden, det lever jeg lidt højt på". Viktor kommer jævnligt i Aktivitetscentrets klub. Hver anden uge er der bustur og hver anden banko - og så lidt bankospil ved siden af, fortæller han. "Om jeg vinder? - Jo, jo - jeg vandt da 125 kr. og en pose kaffe i aftes" griner han.

Motorcyklisten Viktor

Viktor er ikke med i andre klubber end Senior MC. Han har tænkt på at være med i Honda CX Klubben - "Men nu er det vist for sent", mener han. Han fortæller, at han engang kørte en smule med Rene Waynsøe (medlem nr. 181-48). Viktor blev medlem af Senior MC i 1991. Da var Kongen formand og Anny Nielsen kasserer. Det var egentlig MC Touring, han fra starten ville meldes ind i, og under en ferie i Århus kontaktede han klubben. Her talte han med en dame, der spurgte hvor han boede, hvorefter hun foreslog ham at melde sig ind i Senior MC i stedet for - hun mente, at han ville få mere ud af det!

En mand med Humor

Viktor er ikke en person, der gør meget væsen af sig. Til træffene går han og småsludrer med alle og nyder at sidde og få sin kaffe i andres selskab. Han er en lun fyr og har en fin humor. Sidst jeg sad ved siden af ham fik jeg flere billige grin: "Ja, når jeg går fra kirkegården tænker jeg, om det nu kan betale sig at gå ud...." - og:

"Når jeg kørte til træf stod min kone og vinkede til mig fra altanen - men hun glemte at rette

Bag visiret

fingrene ud", griner Viktor. Sådan har han mange skægge kommentarer til livet.

Viktor blev 85 år den 29. oktober 2014. Han sagde til mig under Efterårstræffet, at han overvejede om han skulle til at stoppe med at køre mc. Hvorvidt han vedholder dette eller ej, så er det med stor respekt, at han stadig kommer kørende til træf og har deltaget i træffene rundt i landet.

Du er en frisk fyr Viktor!

*Efter behagelig samtale med Viktor oktober 2014
Dorthe Ullerup*

Her hygger Grethe og Viktor sig til et af træffene